

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9965 af 15/01/1999 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-4-99 om kontanthjælp - arbejdsgiver - registrering i Told og Skat

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200856-98

Ankestyrelsens principafgørelse O-4-99 om kontanthjælp - arbejdsgiver - registrering i Told og Skat

Resume:

En kommune var ikke berettiget til at standse udbetalingen af supplerende kontanthjælp til en ansøger med henvisning til, at hans ægtefælles arbejdsgiver ikke var registreret i Told og Skat.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der ikke som vilkår for udbetalingen af supplerende kontanthjælp kunne stilles krav om, at hustruens løn blev udbetalt fra en arbejdsgiver, der var registreret i Told og Skat.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 40

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007 - § 13, stk. 1

Sagsfremstilling:

Efter at være erklæret konkurs i marts måned 1997, ophørte ansøger og hans hustru med deres selvstændige virksomhed. Virksomheden havde indtil dette tidspunkt været drevet af manden. Hustruen var ansat i virksomheden, hvor hun arbejdede 20 timer ugentlig.

Hustruens fader overtog firmaet efter konkursen, og hun fortsatte med at arbejde der 20 timer ugentlig til en månedsløn på 6.000 kr.

Kommunen bevilgede den 15. maj 1997 supplerende kontanthjælp til manden, indtil hjælpen med virkning fra den 31. juli 1997 blev standset.

Kommunen henviste til, at der var tvivl om, hvorvidt de lønsedler, der blev fremsendt, var udtryk for en reel ansættelse, idet firmaet ifølge oplysninger fra Told og Skat ikke eksisterede.

Firmaet blev efterfølgende registreret i Told og Skat med virkning fra den 1. juli 1997.

Manden rettede den 1. oktober 1997 på ny henvendelse til kommunen om genoptagelse af kontanthjælpsudbetalingen med virkning fra den 1. august 1997.

Kommunen meddelte, at der kunne ydes supplerende kontanthjælp til manden fra den 1. oktober 1997. Afslaget på kontanthjælp for perioden 1. august 1997 til 1. oktober 1997 begrundedes med, at der på det tidspunkt var mistanke om, at ansættelsesforholdet ikke eksisterede, og at man derfor ikke kunne vurdere, om den opgivne indtægt var i overensstemmelse med virkeligheden.

Der henvistes desuden til, at hustruen ikke havde stået fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet i henhold til bistandslovens § 40, da hun havde valgt at være ansat på deltid i et firma, som ikke eksisterede. Endvidere havde ægtefællerne ikke overholdt deres forpligtelse i henhold til bistandslovens § 6, hvorefter der er gensidigforsørgelsespligt. Der kunne derfor ikke ydes kontanthjælp med tilba gevirkende kraft.

Nævnet fandt, at kommunen ikke havde været berettiget til at standse udbetalingen af kontanthjælp fra den 1. august 1997 til den 30. september 1997 på grund af mistanke om, at hustruens lønsedler ikke svarede til virkeligheden, og at det firma, som hun arbejdede for, ikke eksisterede.

Afgørelsen begrundedes med, at kontanthjælp efter bistandslovens § 37 ikke kan betinges af, at arbejdsgiver er registreret i told - og skattemæssig henseende, og nævnet fandt det ikke sandsynliggjort, at størrelsen af hustruens løn ikke svarede til virkeligheden.

I afgørelsen henvises der desuden til, at kommunen i forbindelse med bevillingen af kontanthjælp i perioderne før og efter standsningen af denne, accepterede omfanget af hustruens arbejde. I den periode, hvor kommunen afslog at udbetale kontanthjælp havde hustruen ifølge det oplyste samme deltidsarbejde som før og efter denne periode. På det grundlag fandt nævnet, at kommunen ikke havde været berettiget til at afslå kontanthjælp for tiden 1. august 1997 til 30. september 1997 med hjemmel i bistandslovens §§ 18, 6 og 40, stk. 1.

I klagen til Ankestyrelsen havde kommunen anført, at man ønskede sagen behandlet principielt, fordi kommunen var uforstående over for, at fremsendt dokumentation i form af f.eks. lønsedler ikke skulle vurderes for at se om de stemte overens med virkeligheden.

Kommunen ønskede behandlet, om der i fremtiden skulle tages stilling til rigtigheden af f.eks. en lønseddel, hvor virksomheden/arbejdsgiveren ikke eksisterede eller en huslejekontrakt, hvor boligen ikke eksisterede - eller om kommunen blot skulle konstatere, at man havde modtaget dokumentation uden stillingtagen til, om dokumentationen kunne godkendes eller ej.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om udbetaling af supplerende kontanthjælp efter bistandslovens § 37 kan standses under henvisning til, at den arbejdsgiver, der er anført på lønsedlerne, ikke er registreret i told - og skattemæssig henseende.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der som vilkår for udbetaling af supplerende kontanthjælp til ansøger ikke kunne stilles krav om, at hustruens løn udbetaltes fra en arbejdsgiver, der var registreret i Told og Skat.

Kommunen havde derfor ikke været berettiget til at standse udbetaling af kontanthjælp i månederne august og september 1997.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen desuden vægt på, at kommunen havde udbetalt supplerende kontanthjælp til ansøger fra den 1. maj 1997, uanset at kommunen var bekendt med, at hustruen havde deltidsarbejde af samme omfang, som da man standsede udbetalingen af hjælpen.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale ankenævns afgørelse.